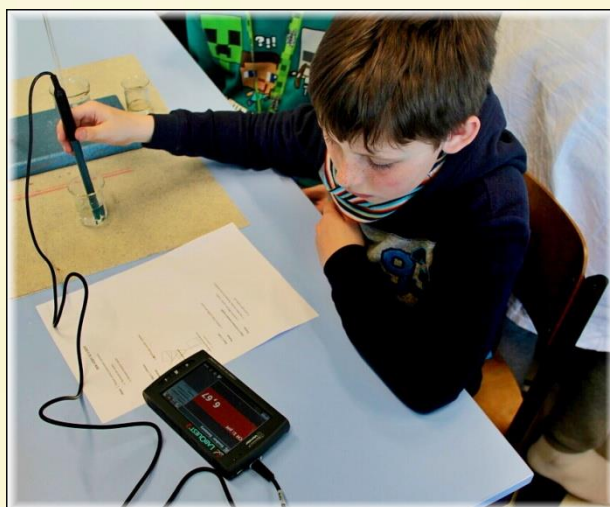

KOCKA, HRAČKY K

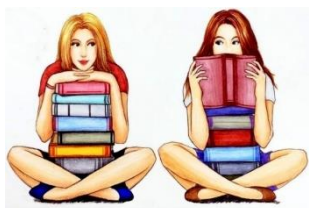

14/2022-2023

Ročník 48

ČTEME SPOLUŽÁKŮM

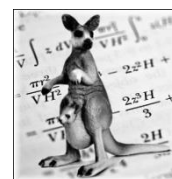

Drobný projekt páté třídy proběhl ve dnech 3. a 7. března 2023. Pátáci četli pohádky bratří Grimmů nejdříve prvňáčkům (Bělinka a Růženka) a potom i druháčkům (Brémští muzikanti). Žáci 5. třídy tak trénovali hlasitou četbu, překonávali trému a nervozitu, učili se číst dostatečně nahlas a zřetelně. Malé děti se učily vnímání a porozumění čtenému textu. Protože děti vzorně poslouchaly, dokázaly hravě odpovědět i na otázky ke čtenářské gramotnosti.

Mgr. Eva Konířová

MATEMATICKÝ KLOKAN 2023

Matematický klokan je mezinárodně koordinovaná soutěž, která se v České republice konala poprvé v roce 1995. Na základních školách jsou soutěžící rozděleni podle věku do čtyř kategorií:

CVRČEK	KLOKÁNEK	BENJAMÍN	KADET
2. – 3. třída ZŠ	4. – 5. třída ZŠ	6. – 7. třída ZŠ	8. – 9. třída ZŠ

Jeseničtí žáci vstoupili do soutěže v pátek 17. března s těmito výsledky (jsou uvedeni nejúspěšnější řešitelé):

CVRČEK		
JMÉNO	TŘ.	BODY
1. Tymur Strelchenko	3. B	62
2. Ema Pašíková	2. A	60
3. Jan Oros	2. B	58
V kategorii Cvrček soutěžilo 43 žáků.		

KLOKÁNEK		
JMÉNO	TŘ.	BODY
1. František Pecka	4.	68
2. Andrea Sýkorová	4.	67
3. Tobiáš Řezáč	5.	55
V kategorii Klokánek soutěžilo 26 žáků.		

BENJAMÍN		
JMÉNO	TŘ.	BODY
1. Matěj Kadeřábek	7.	57
2. Adam Černošník	7.	56
3. Laura Zelenková	7.	51
V kategorii Benjamín soutěžilo 13 žáků.		

KADET		
JMÉNO	TŘ.	BODY
1. Jiří Klementovič	9.	69
2. Adéla Koudelová	8.	68
3. Dan Max Weber	9.	64
V kategorii Kadet soutěžilo 18 žáků.		

Projektový den, připravený zejména paní učitelkou Vlastimilou Knappovou, proběhl ve středu 22. 3. 2023. S realizací dne pomohli také zástupci firmy Ravos, kteří objasnili žákům význam a fungování čističky a vodárny – jmenovitě paní inženýrka Kršková, která celou akci koordinovala. Chemické pokusy pro žáky připravila paní učitelka Mgr. Nikola Tomková. O kulturní vložku se zasloužily paní učitelky Mgr. Jana Doležalová a Mgr. Jaroslava Řehořová, které zaspívaly se svými žáky písničku o vodě.

Na zajištění a fungování všech ostatních stanovišť se aktivně podíleli devátáci (pomáhali na 5 stanovištích – v učebně přírodopisu, učebně chemie, v informačním hnízdečku na chodbě, v počítačové učebně a v altánku na zahradě). Žáci třetí až osmé třídy dále pokračovali na jesenickou čističku odpadních vod a na místní vodárny, kde se jim věnovali erudovaní zaměstnanci.

NA ÚVOD CITACE Z PROSLOVU VE ŠKOLNÍM ROZHLESE:

„Světový den vody připadá každoročně na **22. března**, tedy na dnešní den. Byl vyhlášen v roce 1993 Organizací spojených národů, aby připomínal důležitost vody pro život na naší planetě. Důvodem je také skutečnost, že na světě trpí nedostatkem pitné vody více než 1 miliarda lidí.

Tématem letošního roku je **Zamyšlení nad tím, co pro nás voda znamená.**

VÍTE NAPŘÍKLAD...

- * Kde se bere pitná voda pro Jesenici?
- * Jak potřebná je pro život rostlin, živočichů a nás lidí?
- * Co se děje s odpadní vodou, kde je u nás čistička?
- * Jak si spočítám svou vodní stopu?
- * Co způsobuje kyselý déšť?
- * Jak mohu snížit spotřebu vody?
- * Co je to vodní charta?

Myslím, že se akce povedla – žáci strávili příjemné dopoledne trošku jinak a možná si budou vody více považovat a zvolí raději sprchu než vanu, napijí se vody z kohoutku, protože ví, že ta naše jesenická je lepší než balená. Každopádně už také ví, že průměrný Čech spotřebuje denně 100 litrů vody na hygienu, praní, vaření a že „virtuální“ vody spotřebuje každý 4 500 l/den – je to ta voda, kterou nevidíme, ale byla využita při výrobě zboží nebo v zemědělství na krmení zvířat a zalévání rostlin. Například na výrobu jedné dřín je potřeba 8 000 litrů vody (pěstování bavlny, při výrobě, při barvení...) A ví, že když chce, může spotřebu ovlivnit.

Děkuji všem za zdárný průběh akce – především firmě Ravos a devátákům, dále pak kolegům a v neposlední řadě i počasí, které se opravdu povedlo, ačkoliv se ke Dni vody příliš nehodilo – nespadla ani kapka.

Mgr. Vlastimila Knappová

ZDE JE NĚKOLIK POSTŘEHŮ Z ŘAD DEVÁŤÁKŮ:

☞ My jsme své stanoviště měly (dívky) v učebně přírodopisu. Paní učitelka Knappová vše připravila (poznávačku vodních potvor a ptáků, pozorování mechu pod mikroskopem – tvorbu vlastního preparátu, sestavení potravního řetězce, vodní puzzle...) a my jsme si rozdělily úkoly a pak už si to organizovaly samy. Malé děti vše zajímalo, ale muselo se jim vše vysvětlovat, větší nás nechtěly moc poslouchat. (Lucka, Míša, Sára, Nát'a)

☞ Naše stanoviště na zahradě se zaměřilo na rybníkářství a rybářství. Příprava byla hodně náročná, vše jsme si připravili sami. Děti se hodně zapojovaly a někteří jedinci by si zasloužili jedničku. Jediná záporná věc byli kluci ze sedmé třídy, kteří nedávali pozor a vyrušovali. (Jirka, Mart' a Týna)

☞ Naše stanoviště bylo v informatice, kam přišly jen třídy 6 až 8. Začínali jsme v půl jedenácté. Všechno jsme si rychle připravili a začali. Žáci zjišťovali průměrnou vodní stopu, kterou po sobě zanechají, a virtuální

stopu. Holčák z osmé třídy to šlo, ale kluci byli už horší. A sedmá třída byla ještě horší. Šestá třída byla nejhlučnější a spolupracovaly jenom holky. Když jsme uklidili, šli jsme na výuku šesté hodiny. (Dan, Robin, Šimon)

☞ Já jsem měla stanoviště na chodbě u nástěnky. Připravila jsem lavici a židli, nakopírovala pracovní listy a pomáhala dětem vyhledávat informace o vodě. Potom jsem to opravila a oznámkovala. To mě bavilo. Nejlepší v hledání informací v textu byli páťáci. Děti toho tolik věděly, měla jsem z toho radost. (Gabča)

☞ S paní učitelkou Tomkovou jsme připravili několik pokusů s vodou v učebně chemie – filtraci vody z rybníka přes filtrační papírek a simulaci kyselých dešťů pomocí vody v kádince, brčka a přístroje na měření pH. Paní učitelka dětem povídala o vodě a její důležitosti. Nejlepší to šlo třetí třídě, ale neaktivnější byla čtvrtá třída. Vodu na pokusy donesly od rybníka Eliška s Hančou den předem s nasazením vlastního života – nelíbily se dvěma labutím, které na ně zaútočily. (Eliška, Hanka, Johanka, Jenda, Lukáš, Štěpán, Kuba, Kát'a, Nát'a, Anička)

A DOJMY?

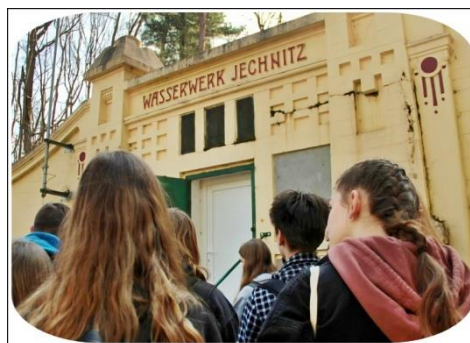
Líbilo se mi děti učit, ale myslím, že práce učitele je náročná, musela jsem vše pořád opakovat. Více mě bavilo pracovat s menšími dětmi. Přišlo mi, že se jim to velice líbilo. Domů jsme šli unavení (byli jsme úplně mrtví!). Sedmička měla odpor ke všemu, ale nakonec jsme si to užili.

POSTŘEHY ŽÁKŮ 5. TŘÍDY:

Ve středu 22. 3. se ve škole konala oslava vody. Devátá třída pro nás připravila zábavný a poučný program. Na prvním stanovišti na chodbě školy jsme se dozvěděli, že nejvíc vody spotřebujeme na napouštění bazénu. Na druhém stanovišti (v přírodopise) jsme pozorovali pod mikroskopem zvětšené přírodniny a dělali preparát z mechu. Také jsme poznávali ptáky, kteří žijí u vody. Třetí stanoviště bylo v učebně chemie. Tam jsme si vyzkoušeli filtraci vody z rybníka a měřili pH vody. Na zahradě školy jsme poznávali ryby a rybářské potřeby. Potom jsme šli na čističku odpadních vod. Věděli jste třeba, že odpadní voda projde dvěma cykly čištění?

Pak jsme se vydali na dlouhou cestu k vodárnám. Uvítala nás milá paní a ukázala nám prameny Jesenice, prohlédli jsme si vodárnu uvnitř. Vylezli jsme si na střechu obou vodáren a vrátili se do školy. Tento školní den se mi moc líbil. (Miluška)

Práce s mikroskopem mě moc bavila. Filtrace vody a měření pH bylo zajímavé, ale pracovní list na chodbě mě nebavil. Také se mi líbila poznávačka ryb a rybářského vybavení. Překvapilo mě, že vodárna napájí celou Jesenicí. Je zachovalá a v původním stavu. Den to byl zajímavý a moc se mi líbil. (Vašek)

Překvapilo mě, jak je vyza veliká. (Milan)

Na čističce jsme koukali, jak se čistí voda. Ale byl tam hrozný smrad. V jedné nádrži byly bakterie, ačkoliv vypadaly jako úplně něco jiného. Taky přijel traktor s fekálem z domácností, které nejsou napojené na kanalizaci, a taky prošel čističkou. Ven vytékala čistá voda. (Tomáš, Viki, Marťa)

Naučili jsme se se pár nových věcí. Počasí nám přálo, takže jsme prožili docela příjemný den. Z dlouhé cesty byli někteří unavení – ušli jsme pět kilometrů. Bylo to ale super. (Vojta, Niky, Maty, David, Helča, Nelča, Tom, Sofča)

Bylo to ale super. (Vojta, Niky, Maty, David, Helča, Nelča, Tom, Sofča)

Z prací žáků 5. a 9. třídy sestavila Mgr. Eva Konířová

PONOŽKOVÝ DEN

Již podeváté se pod záštitou Organizace spojených národů připomíná 21. březen jako SVĚTOVÝ DEN DOWNOVA SYNDROMU. Letos ho zastřešuje motto „My se rozhodujeme“ – a žáci nižšího stupně se rozhodli podpořit tuto kampaň „Ponožkovým dnem“.

Děti byly nejprve seznámeny s uvedenou poruchou a poté se zapojily tím, že si oblékly každou ponožku jinou. Rovněž vyplňovaly pracovní listy k danému tématu, což je velmi bavilo. Ruku k dílu přiložili i žáci z vyššího stupně. Pomohli namalovat ponožky, aby každá z nich byla jiná.

Mgr. Šárka Břínková

O NEJAKTIVNĚJŠÍHO SPORTOVCE - SKOK VYSOKÝ

Celkem 36 žáků se ve čtvrtek 23. března 2023 sešlo v tělocvičně ZŠ, aby svými výkony ozdobili pokračování celoroční soutěže O nejaktivnějšího sportovce. Zdotat co nejvýše položenou laťku přišlo 18 chlapců a 18 dívek.

HOŠI: 2014 + MLADŠÍ		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Martin Zelenka	95 cm	1. (4 b.)
Pavel Velebil	90 cm	2. (3b.)
Jaroslav Hlivka	90 cm	3. (2b)
Michal Krajč	80 cm	4. (1b.)
Matěj Klein	0	0

DÍVKY: 2014 + MLADŠÍ		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Natálie Vaicová	90 cm	1. (4 b.)
Veronika Zelinková	0	(1 b.)
Soňa Šmídová		
Sofie Lukovičová		
Leona Kokyová		

HOŠI: 2013 – 2012		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Roman Kmeťo	100 cm	1. (4 b.)
František Pecka	100 cm	2. (3 b.)
Jan Váňa	85 cm	3. (2 b.)
Alexander Tancoš	80 cm	4. (1 b.)
Jakub Nový	0	(1 b.)

DÍVKY: 2013 – 2012		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Natálie Iblová	110 cm	1. (4 b.)
Nikola Vaicová	105 cm	2. (3 b.)
Andrea Sýkorová	90 cm	3. (2 b.)
Marie Červenковиčová	0	(1 b.)

HOŠI: 2011 – 2010		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
		

DÍVKY: 2011 – 2010		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Julie Kinštová	115 cm	1. (3 b.)
Sofie Worofková		
Martina Zuzana Gasperová	105 cm	3. (2 b.)

HOŠI: 2009 + STARŠÍ		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Jan Kadlec	155 cm	1. (4 b.)
Dan Max Weber	145 cm	2. (3 b.)
Matěj Šika	140 cm	3. (2 b.)
Jan Bouda	140 cm	4. (1 b.)
Zdeněk Švandrlík	135 cm	5. (1 b.)
Jakub Ketner	130 cm	6. (1 b.)
Josef Lieber	130 cm	7. (1 b.)
Vojtěch Gasper	125 cm	8. (1 b.)

DÍVKY: 2009 + STARŠÍ		
JMÉNO	VÝKON	MÍSTO
Lucie Benešová	135 cm	1. (4 b.)
Natálie L. Černá	130 cm	2. (3 b.)
Laura Zelenková	130 cm	3. (2 b.)
Kateřina Trpáková	125 cm	4. (1 b.)
Gabriela Kačírová	120 cm	5. (1 b.)
Nikola Kulíšková	105 cm	6. (1 b.)

V pátek 24. března proběhla další exkurze členů dějepisného kroužku naší školy, tentokrát do Armádního muzea Žižkov. Sedm „dějepisců“ doplnilo dalších 14 zájemců z řad sedmáků, osmáků a devátáků.

Natěšení výletníci vyrazili na cestu do Prahy v doprovodu p. učitelky Hrůzové, p. Trpákové a maminky Míši Burstové poměrně brzy – sraz měli na vlakovém nádraží už v 6.20 hod.

Po dvouhodinové cestě vlakem a krátké jízdě metrem se skupina vydala pěšky z Václavského náměstí směrem k muzeu. Při procházce jsme se zastavovali na místech spjatých s historií okupace českých zemí Německem a 2. světovou válkou. Prošli jsme například Opletalovou ulicí, která nese název podle studenta medicíny Jana Opletala (1915 – 1939), který byl zastřelen při protestech proti nacistické okupaci 28. 10. 1939, a zastavili jsme se u nedalekého Petschkova paláce.

Monumentální stavbu nechal postavit v letech 1923 – 1929 významný židovský bankéř Julius Petschek. Rodina v atmosféře stupňujícího se antisemitismu před březnem 1939 palác prodala a odešla do Velké Británie. Asi půl roku po okupaci budovu zabralo gestapo a zřídilo si zde svou hlavní úřadovnu v Protektorátu Čechy a Morava. Probíhaly tu nechvalně proslulé výslechy a mučení českých vlastenců a odbojářů; mnozí z nich zemřeli. Do Petschkova paláce se, mimo jiné, přišel po atentátu na Heydricha udat zrádce Karel Čurda. Toto smutné období připomíná pamětní deska umístěná na nároží budovy. Dnes tu sídlí Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Následně zamířily kroky výletníků na náměstí Winstona Churchilla, kde u sochy tohoto významného státníka p. uč. Hrůzová žáky stručně seznámila s jeho životem a významem. Pak už skupina spěchala k hlavnímu cíli exkurze – Armádnímu muzeu Žižkov.

Muzeum se nachází v historických budovách Památníku osvobození, který byl pro veřejnost otevřen v roce 1932. V nedávné době (2018 – 2022) prošel celý komplex budov generální rekonstrukcí, při níž byly vytvořeny zcela nové expozice. Ty mapují v sedmi samostatných částech vojenské dějiny českého území od počátků až po současnost; značný prostor je také věnován české státnosti. Výstavní plocha expozic zabírá 5 000 m² a ve čtyřech patrech je vystaveno přes 7 000 předmětů, z nichž mnohé patří k naprostým historickým unikátům. Nedílnou součástí expozic je také mnoho audiovizuálních prostředků.

Muzeum se řadí k nejmodernějším muzejním institucím svého druhu v Evropě a nabízí návštěvníkům komplexní vědomostní, informační i emocionální zážitek. Navíc vstupné je pro všechny po celý rok zdarma.

Tato exkurze byla zaměřena na období 2. světové války, proto jsme nejprve zamířili do části věnované událostem v letech 1938 – 1948. A rozhodně jsme nelitovali. Viděli jsme např. širokou škálu dobových zbraní, stejnokrojů, předmětů denní potřeby, dokumentů, listin, fotografií atd. Se zájmem jsme si rovněž prohlédli vše, co se týkalo atentátu na Heydricha (např. samopal Stengun nebo Kubišovu bombu), i část věnovanou holocaustu (ukázka preparované lidské hlavy, plechovka od Cyklonu B, kufry obětí...) a Pražskému povstání.

Od 11 hodin žáci absolvovali 90minutový výukový program na téma „*Jak jsem prožil 2. světovou válku*“. Pod vedením muzejního pedagoga se nejprve seznámili s historií muzea, poté procházeli expozici věnovanou válce a vyhledávali odpovědi na otázky z pracovních listů. Na závěr diskutovali o zjištěných faktech.

Netradičně pojatý program účastníky velmi zaujal. Nešlo totiž o „pouhý“ výklad o jednotlivých exponátech, nýbrž žáci byli nuceni informace vyhledávat, porovnávat, vyvozovat určité závěry, pracovat ve skupinách. Velký prostor byl věnován také vyjádření vlastního názoru.

Návštěvou muzea jsme byli nadšeni. Nejenže se tu nachází nádherné expozice (neprošli jsme ani zdaleka všechny), navíc všichni zaměstnanci, včetně lektora, byli neobyčejně vstřícní a ochotní nám maximálně vyhovět. Za to jim patří velké poděkování!

Plni zážitků se žáci vydali na cestu na vlak. Při tom samozřejmě nemohli vynechat nákup občerstvení v oblíbeném „mekáči“. Do Jesenice se výletníci vrátili krátce před půl šestou večer. Sice poněkud unavení (nachodili přes 7 km), ale spokojení.

Exkurze se, dle mého názoru, velmi vydařila. Prálo nám počasí, muzeum i poučný program předčily naše očekávání, vše proběhlo bez problémů. Pouze je škoda, že jsme

na prohlídku neměli více času, určitě by to stálo za to! Po dohodě s účastníky exkurze je proto v červnu naplánována ještě jedna návštěva Armádního muzea.

Velkou zásluhu na zdárném průběhu exkurze mají i paní Jana Trpáková, díky níž výletníci vždy našli správnou cestu, a paní Petra Burstová, která vše pečlivě dokumentovala. Její fotky si můžete prohlédnout na stránkách školy.

Mgr. Petra Hružová

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Chlapec tráví s tatínkem prázdniny na venkově. Jejich soused zajde na kus řeči a ptá se chlapce: „Kdepak je tatínek?“

„V nemocnici, přejel ho traktor,“ hlásí klučina.

„Chudáčku, a co tady celé dny sám děláš?“

„Jezdím s traktorem.“

Student se ptá roztržitého kantora: „Hledáte něco, pane profesore?“

„Ano, hledám. Domnívám se, že jsem si tu někde zapomněl deštník!“

„Vždyť ho držíte v ruce.“

„Ach, děkuji vám. Nebýt vás, jistě bych odešel bez něj!“

JMÉNO	ČUPAKABRA (CHUPACABRA)	V překladu: VYSÁVAČ KOZ
MÍSTO	Především v Portoriku	

Rok 1975 – V portorickém městě Moca byla nalezena podivně zmrzačená zvířata, jejichž smrt se připisovala tamějšímu imaginárnímu „upíru z Moky“ (El Vampiro de Moca).

Čupakabra

Rok 1995 – Z Portorika přicházejí očitá svědectví o řádění tzv. čupakabry, například nález osmi mrtvých ovcí, každá se třemi kousnutími a zcela bez krve.

Rok 1995 – V portorickém městě Canovanas spatřili auto-mechanik Jose Miguel Agosto a jeho manželka Madelyne Tolentino tvora, kterého žena popsala jako křížence psa a člověka, s třemi drápatými prsty a jakýmisi pernatými hroty na zádech.

Rok 1997 – Brazilský deník Correio Braziliense z 31. července 1997 zveřejnil zprávu, že ve vesnici Baixada Santista našli desítky obětí mezi domácím ptactvem, přičemž krev se opět nenašla.

Rok 2008 – Policisté v americkém Texasu natočili z auta při pravidelné kontrole oblasti tvora, jehož nedokázali rozumně popsat. Záběry mnoha lidem připomínaly čupakabru.

Rok 2010 – Prof. Barry O'Connor z Michiganské univerzity analyzoval hlášení o výskytu těchto tvorů ve Spojených státech. Došel k závěru, že se pokaždé jednalo o kojoty trpící svrabem.

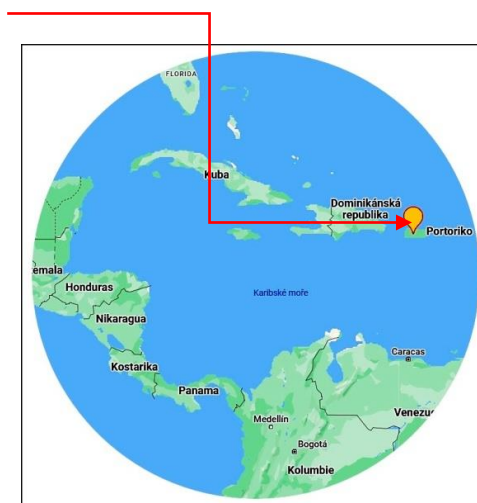
Rok 2013 – Při pátrání po neznámé šelmě prý čupakabru zastřelil jistý lovec v Bělorusku.

Rok 2015 – Obyvatelka brněnské městské části Kohoutovice vyfotografovala neznámé bílé zvíře, které část veřejnosti považovala za čupakabru. Podle zoologů šlo o vyhublého olýsalého psa.

Rok 2022 – 21. května natočila bezpečnostní kamera v noci kolem 1:25 podivného tvora za plotem zoologické zahrady texaského města Amarillo. Nezřetelné záběry neumožňují tvora podobného čupakabře bezpečně identifikovat.

https://www.youtube.com/watch?v=i_ssKfgG2B8

Současnost – Nesporný důkaz existence chybí.

POPIS:

- Čupakabra prý vypadá jako jakýsi hybridní kříženec blíže nespecifikovaných živočichů.
- Je bez chlupů, má dlouhý čenich s velkými tesáky a zadní končetiny delší než přední.
- Tvor je podezírán ze zvířecího vampyrismu, protože z těl domácích a chovných zvířat vysává všechnu krev.
- Oběti přepadává většinou v noci.

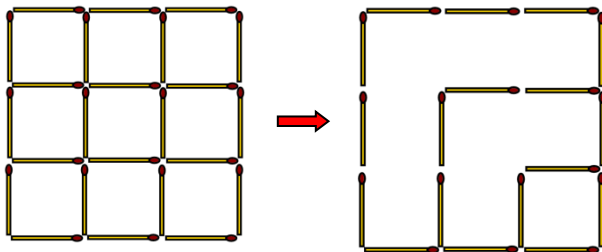
ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 13/2022-2023:

1.- KTERÝ OBRÁZEK SE LIŠÍ?

Počtem knoflíků se lišil obrázek u písmene a).

2.- ZÁPALKOVÝ HLAVOLAM

3.- SKRÝVAČKY – MĚSTA

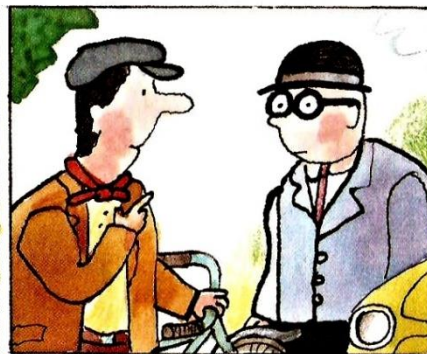
1) PRAHA	4) Kladno
2) Písek	5) Kolín
3) Liberec	6) Sokolov

PŘÍPAD DETEKTIVA ŠTIKY - KDO JE BEZOHELEDNÝ ŘIDIČ?

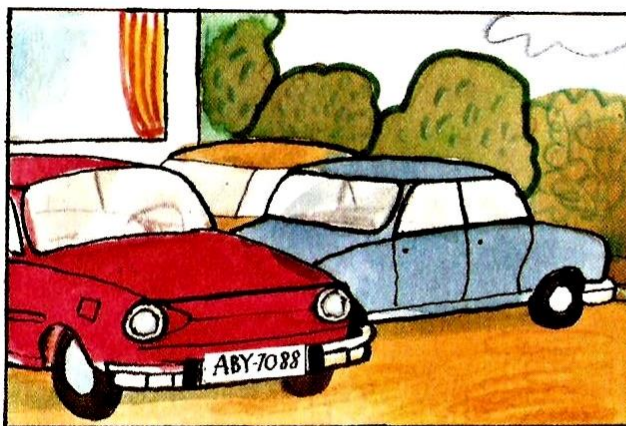
Vracel jsem se autem do města. Náhle jsem u silnice spatřil muže, který na mne mával, abych zastavil.

Vyprávěl mi, že jel na kole a byl bezohledným řidičem vytlačen do příkopu. Stalo se to asi před pěti minutami.

Byla to červená škodovka... měla poznávací značku ABY-70-88. Dobře jsem si ji zapamatoval.

Vzal jsem muže do svého vozu, a když jsme přijížděli k nedalekému motorestu, spatřili jsme na parkovišti hledanou škodovku.

Vstoupili jsme do restaurace. Seděli tam tři hosté. Na první pohled jsem poznal, který z nich patří k červené škodovce.